

YOZ. Història Natural

Patric Marín

Des que tinc consciència sempre he cregut en l'estratificació del temps i l'espai, l'existència de diferents universos a diferents escales; un dins d'un altre infinitament, fins a arribar al cor de l'àtom... on comença el cicle de nou.

M'agrada passar el temps pensant mentre observo els petits objectes del nostre entorn, aquells que passen desapercebuts en la vida quotidiana i són part ineludible del nostre món ordinari. En el bosc passa el mateix, una infinitat de petits elements entrellacen l'estructura que teixeix l'ecosistema, són elements volàtils i efímers que estan en constant transformació.

Els protagonistes de «YOZ. Història Natural» són branques, fulles, sorra, pedres, flors, mosquits... la invisible estructura vital del bosc, part ineludible de la cadena que conformen el seu petit univers.

Quan vaig començar el projecte no sabia que estava buscant realment, estava fotografiant compulsivament les estructures més fràgils que conformen el bosc, volia retratar-ho tot i donar-li visibilitat, importància. No recordo exactament quantes fotografies he necessitat fer per resoldre el projecte, crec que han estat més de tres mil... però molt poques han estat les que realment han després suficient misteri. La sèrie final, són unes 35 fotografies. Cada imatge era un nou descobriment que em permetia indagar per buscar noves preguntes.

Utilitzo la llum per separar l'ens de les penombres, donar-li importància i vida pròpia. Sent aquests elements els qui acaben emanant llum, com els estels que es consumeixen amb la seva pròpia energia.

A poc a poc les fotografies es van anar situant soles, gairebé per ordre cronològic, reescrivint el temps de la formació d'un nou univers.

Em vaig quedar sorprès per totes les formes que vaig trobar durant aquests dos anys realitzant aquest tipus de fotografies, com mutaven aquests insignificants trossos de naturalesa per renéixer de la seva crisàlide; ha estat el procés d'una metamorfosi.

En aquest projecte és de vital importància mostrar el màxim entorn, buscar un horitzó llunyà per vulnerar l'espai metafísic, alterar les proporcions de les noves formes per redibuixar un nou context; treballa amb un gran angular que em brinda aquesta possibilitat, alhora que em permet apropar-me de manera extrema al primer plànol.

Els recorreguts fotogràfics són al capvespre per poder il·luminar la meua realitat imaginada, gairebé sempre quan totes les formes del bosc es fonen en penombra. YOZ és l'evolució del meu univers més personal, la fragilitat de la meua pròpia ànima, la construcció d'un plànol infinit sense humanitat, solament llum i energia.

